

De oudste zoon bekommert zich om zijn twee kinderen. "Ramon is twee en de baas van ons gezelschap", lacht de trotse vader. Kleine Melania, die in augustus 2008 in een ziekenhuis in Tienen ter wereld kwam, lijkt onversterbaar. Zelfs als haar pampor op de harde stationsvloer moet worden ververs, laat het meisje geen kik. De tieners hebben het zichtbaar moeilijker met de situatie en proberen de tijd te doden met slapen en muziek beluisteren. Vooral de achttienjarige Ramon zit er triest bij.

"Hij heeft net gebroken met zijn vriendinnetje", weet zijn zus. "Die papte voortdurend aan met andere jongens." De dertienjarige Ingrid bedenkt hardop een wenslijstje voor Sinterklaas, met als onbetwiste nummer één een jeans. "Eentje die past als het kan", zegt ze. "Deze heb ik gekregen maar is twee maten te groot. Met een riem ben ik ook al tevreden."

■ De euforie is groot bij de Sivaks als ze te horen krijgen dat ze een appartement in Schaarbeek mogen bezichtigen. De woning blijkt amper 50 vierkante meter groot te zijn, maar dat kan de pret niet drukken. 'Eindelijk een echte badkamer met een spiegel.' De huisbaas zal achteraf bedenktijd vragen.

Wegens overbezetting doorverwezen naar het OCMW voor materiële steun. Om daar ook het dekfel op de neus te krijgen. "Wij zijn enkel bevoegd om mensen uit Brussel op te vangen", zegt Yvan Mayeur, voorzitter van het OCMW in Brussel. "Dat op hun aanvraagdocument het adres van Fedasil in Brussel vermeld staat, telt niet. Dat is een fake adres. De overheid zou een spreidingsplan moeten opstellen. Erg voor die mensen, maar tot het zover is kunnen wij niets voor hen doen."

"Het is een pingpongspletje aan het worden", geeft Mieke Candaele van Fedasil toe. "EU-burgers behoren in te oek niet tot onze doelgroep, omdat zij hier vrije toegang hebben tot de arbeidsmarkt en in theorie op hun eigen benen kunnen staan."

■ WOENSDAG, 17.30 UUR
Wanneer niemand het nog verwacht, komt er goed nieuws. Jean-Luc, een maatschappelijk werker uit Sint-Joost-ten-Bijna even koud als buiten."

Bij de vijfde asielaanvraag midden november werden de Sivaks door Fedasil

Schaarbeek kunnen bezichtigen. Zolang hun asielaanvraag loopt, neemt het OCMW van Brussel de waarborg, de eerste maand huur en een som leegeld voor zijn rekening. "Wacht met juichen tot het contract is getekend", probeert Jean-Luc nog, maar de familie is niet te houden. "Gedaan met die kattenwasjes in de lavabo van het openbaar toilet", lacht Valeria. "Eindelijk krijgen we een echte badkamer met spiegel. En een wasmachine (ruikt aan haar kleren). Hooftijd dat die gewassen worden. Zouden we er meteen in kunnen trekken?"

■ WOENSDAG, 23.45 UUR
Op een koude vloer wordt met doosjes fruitsap plechtig geklonken op "de laatste nacht in het station". De laatste restanten van een feestmaal - koekjes, soep van de armenbedeling en de overschot van enkele broodjeszakken - worden onder de kinderhand verdeeld. De broodjes krabla belanden wel in de vuilbak. "Dat eten Slowaken niet."

De tweeling Julia en Juliana waagt zich aan een dansje op de tonen van Romans

mp3-speler. Zelfs de wetenschap dat ze straks weer enkele uren de koude in worden gestuurd, kan de feeststemming niet bederven. "Nog een nachtje doorbijten en

Gezinshoofd Milan: Het is om gek van te worden: ik wil werken, maar daarvoor heb ik een officieel adres nodig. Maar huisbaas willen geld zien en weten of je werk hebt

we hebben een eigen huisje", sust moeder Ingrid. De kleine Mario slaakt een grote zucht van opluchting. Overdag is het nog leuk spelen, maar de nachten in een station vindt hij maar niets. "Dan lopen hier veel ruziemakers en enge mannen rond", vertelt hij. "Een keer toen mijn ouders even niet keken, had een van hen zelfs de baby gepakt. Gelukkig kon ik alarm slaan."

■ DONDERDAG, 12.00 UUR
Het is drukker dan anders in het vluchtelinghoekje van het Communicatiecentrum Noord. Zeker twee nieuwe families zonder onderkomen hebben zich bij de Sivaks gevoegd. "We zijn lang niet de enige familie asielzoekers die in het station woont", vertelt Roman. "Er zijn Slowaken, Iraakezen, Afghanen... Allemaal zitten ze hier net als wij te wachten."

Een van de vluchtelingen draagt een klein kindje met zich mee. Als een straat-hoekwerker even aan zijn voorhoofd voelt, roept hij een ambulance: "Hoge koorts." Bij de gedachte aan een warm bed in het ziekenhuis beginnen enkele vluchtelingen zich te verdringen voor de ambulance. "Ik wil ook mee!"

Iemand roept: "Voel hoe warm mijn hoofd aanvoelt."

De artsen zijn na een kort onderzoek onbevredigend: enkel het kind en de ouders worden naar het ziekenhuis gebracht.

De negenjarige Dionys laat een familie met vier kinderen weten dat ze hun slaapsom wel mogen gebruiken. "Wij vertrekken vanavond wellicht al naar ons appartement", pocht de jongen. Terwijl papa Milan zenuwachtig zijn formulieren van Fedasil bij elkaar zoekt, maken mama en de meisjes zich op. Mascara op de wimpers, een ander T-shirt en het haar in een dotje. "We moeten er keurig uitzien als we in een echt huis in een nieuwe buurt wonen."

■ DONDERDAG, 14.00 UUR
"Schitterend." Milan glundert als de dame van het vastgoedkantoor de slaapkamer van de studio laat zien. Dat de ongemueubileerde appartementen niet groter zijn dan 50 vierkante meter en daarmee meer geschikt zijn voor twee mensen dan voor veertien, kan het enthousiasme niet temperen. "Wat een luxe", fluistert Roman. "Heb je die nieuwe badkamer gezien? En dat parket? Dan is 450 euro een redelijke prijs."

Vooraf de benedenverdieping, die er meer uitziet als een kleine kink winkelruimte dan een knusse woning, kan de mannen bekoren. "Ik zal mijn best doen om de eigenaar te overtuigen om de flats aan jullie te verhuren, maar ik kan niets beloven", zegt de vastgoeddame.

"Ik vrees dat deze mensen een fata morgana najagen", zegt een maatschappelijk werkerster als de familie buiten gehoorafstand is. "Huurbazen zitten niet te wachten op asielzoekers van wie ze niet weten of ze binnen een half jaar nog in het land mogen verblijven. En al zeker niet op een gezin van veertien." De familie Sivak is niettemin al hardop aan het dromen geslagen. Over een verrukkelijk kerstmaal waar geen armenbedelers aan te pas komen. Over eenvoudige zaken als een tafel, een zetel en een bed. "Ik slaap twee weken aan een stuk als we het appartement krijgen", zegt zoon Milan. Om er vlug aan toe te voegen: "Als ik eenmaal uitgerust ben, ga ik natuurlijk wel werk zoeken. Nieuwe kansen moet je benutten."

De nacht zal toch weer worden doorgebracht in de bushokjes rond het station. De huisbaas vraagt bedenktijd. Misschien zal hij maandag iets laten weten.

Het nieuwe Vlaamse blunderboek is online: www.leegstand.be

Al deze sociale woningen staan leeg

Twaalf dagen geleden lanceerde Peter Reekmans (LDD) een meldpunt voor leegstaande sociale woningen. 'Ik denk dat ik nu ongeveer aan duizend zit. Maar mensen blijven me adressen mailen van leegstaande sociale woningen. En dat terwijl er een wachtlijst van meer dan 70.000 mensen is. Er is een probleem, denk ik.'

DOOR DOUGLAS DE CONINCK

"Beste, ik kan u hierbij melden dat in de 'Stuyvenbergwijk' in Hoboken (Don Bosco) al jaren sociale woningen leegstaan. In de Dr. Flemingstraat staat ook een huis met een kapot dakvenster, dit is al gemeld aan de 'Woonhaven', maar er gebeurt niks."

"Hallo, in de Brusselsestraat in Leuven staan er een stuk of drie sociale appartementsblokken leeg die prima beschikbaar kunnen zijn. Wij staan op de lijst, en als we dat zien, weten we niet waar knipen."

"Geachte heer, de Dodenwijk staat reeds meer dan vier jaar leeg voor zogezegde renovatie, alwaar geld voor gezocht wordt. Ondertussen is een andere maatschappij ook een honderdertal woningen aan het leegmaken, ook voor zogezegde renovatie, maar waar geen geld voor is."

"Het is niet bij te houden, het is simpelweg niet bij te houden", zucht Peter Reekmans, Vlaams Parlementslid voor LDD. "Mijn radar gaat ook niet erg hoog. Slechts een klein aantal mensen is op de hoogte van het bestaan van www.leegstand.be. Uit sommige regio's komt er wat meer respons, uit andere niet. Het probleem van leegstand in sociale woningen wordt geweldig onderschat."

KAPELLE-OP-DEN-BOS
Lijst Dedecker is niet bepaald de politieke stroming waarvan je veel nuttige initiatieven voor een beter sociaal huusvestingsbeleid verwacht. LDD pleit onomwonden voor de privatisering en de invoering van een sociale huurcheque. "In eerste instantie moet de sector worden gedepolitiseerd", zegt Reekmans. "Al die nutteloze tussentbesturen moeten weg. De diagnose is jaren geleden al gemaakt: de meer dan honderd lokale, vaak intercommunale huusvestingsmaatschappijen (afgekort als *shn's*, DDC) zijn parkeerplaatsen voor niet-niet-schepenen. Het zijn vergaarbakken voor politieke notenlanten van wie de inzet voor 'de partij' op de een of andere manier moet worden beloofd met een mandaatje. Dit is de kern van het hele probleem. De zaken zijn zo georganiseerd dat de sociale huusvesting in Vlaanderen voor een groot stuk wordt beheerd door mensen die zijn geselecteerd op een

grekbrek aan talent en bekwaamheid. En hier hebben we nu het resultaat." De verzameloede van Peter Reekmans begon met acht sociale woningen in de Kerselaarstraat in Kapelle-op-den-Bos. Hij werd door een LDD-gemeenteraadslid getipt over hoe de woningen in 2004 waren ontruimd met het oog op renovatie, een renovatie waar nooit aan is begonnen. Een bezoek ter plaatse leerde dat de acht

Peter Reekmans (LDD): Dit is exponentiële verspilling. De huizen lopen schade op, er staan nog meer mensen nodeloos op de wachtlijsten voor een sociale woning en de gemeenschap loopt voor kapitalen huurgelden mis

woningen er best nog bewoonbaar uitzagen. Geen gebroken ramen of zo, daken die zo te zien best nog een decennium of twee meekunnen.

"Ik stelde er een vraag over in het parlement", zegt Reekmans. "Men vaardde de vraag niet. Men vond het een te lokale, te particuliere aangelegenheid. Ik kon daar in komen, in zoverre leegstand van instapklaare sociale woningen een probleem zou zijn dat zich beperkt tot Kapelle-op-den-Bos. Dat is helaas niet zo."

Verzameltuk nummer twee situeerde zich in Aarschot, met een reeks woningen in de Molendreefwijk en de Gijnbergwijk. "Ze stonden al enkele jaren leeg en dat was er aan te zien", zegt Reekmans. "Weinig is schadelijk voor de kwaliteit van een woning dan leegstand. Je maakt je de bedenking: oké, er moet worden gerenoveerd, maar zou dat ook het geval zijn als de woningen de afgelopen jaren bewoond waren geweest? Ik begon alert te worden, reed wel eens door een sociale woonwijk. Ik stelde nog meer vragen, over andere gevallen. Weer geen antwoord. Te speculieren, te lokaal. Ja, dan zit er niets anders op dan de bevolking om hulp te vragen." Aarschot, de wijk Orleantoren. Drie

jaar geleden legde de aannemer hier de laatste hand aan een complete nieuwbouwwijk met 28 fonkelnieuwe sociale woningen. Ze ogen erg comfortabel en modern, de afwerking is luxueus. Dat mocht, want de Samenwerkende Bouwmaatschappij voor Goedkope Woningen (SBGW) investeerde een kleine 3,2 miljoen euro in het project. Drie jaar later is het nog steeds een spookwijk. Er woont niemand.

"En dat is er stilaan aan te zien", zegt Reekmans. "De eerste woningen vertoonden tekenen van verval. Er loopt een proces tussen SBGW en de aannemer over de kwaliteit van de afwerking. Het is niet aan mij om te zeggen wie gelijk heeft, de aannemer of de huusvestingsmaatschappij. Ik stel enkel vast dat door te kiezen voor een proces, waarvan je weet dat dat jaren zal aanslepen, je in de meest letterlijke zin geld door ramen en deuren gooit. Niet ongeleerd betekend niet bewoonbaar."

De SBGW kondigde deze week in een reactie al aan dat ze dan toch tot een

De Saeger J., burgemeester. "Renovatie is het vaakst gehoorde argument", zegt Reekmans. "Maar blijkbaar is het voor sociale huusvestingsmaatschappijen niet mogelijk om de verhuizing van bewoners te doen samenvallen met de start van de renovaties. Men 'plant' in het wilde weg renovaties, komt dan opeens terug op die voornemens, begint alweer nieuwe complexen te bouwen en men laat woningen jarenlang leegstaan. Dit is exponentiële verspilling. De huizen lopen schade op, er staan nog meer mensen nodeloos op de wachtlijsten voor een sociale woning en de gemeenschap loopt voor kapitalen huurgelden mis. Ik kom tegen het weekend aan duizend woningen. Nemen we een gemiddelde sociale huurprijs van 300 euro per woning en een leegstand van 30 maanden, dat is 3 miljoen euro, hup, over de balk."

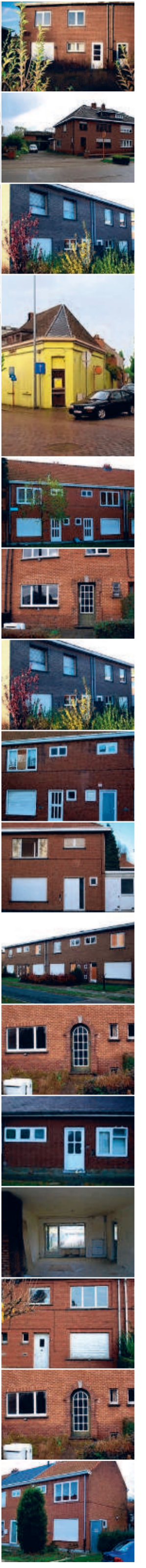
Reekmans kreeg donderdag de banklakens van het halve Vlaams Parlement over zich heen. "U hebt berekend dat er minder opbrengst is als die woningen leegstaan", reageerde minister Ingrid Lieten (sp.a). "De belangrijkste doelstelling is gezinnen een fatsoenlijke huusvesting te geven, niet geld in het laatje te brengen."

TITANENWERK

Er is op dat gebied in Vlaanderen anders wel werk aan de winkel. Er zijn 142.000 sociale woningen en er is een wachtlijst van zo'n 75.000 mensen die er volgens hun inkomen recht op hebben. Leegstand is onvermijdelijk op een markt met enkel sociaal zwakkeken, die nogal intens verhuizen, en met wooncomplexen die om de zoveel tijd moeten worden aangepast aan nieuwe noden en nieuwe tijden. Maar op de website van Reekmans blijven de zonder meer hallucinante foto's en onbegrijpelijke cijfers binnenstromen.

"We checken alle meldingen", zegt Reekmans. "Misschien niet altijd even goed, want in het parlement betrapte Michèle Hostekint (sp.a) ons op zes foto meldingen, die we natuurlijk onmiddellijk hebben verwijderd. Het is ook een titanenwerk. Ik heb hiervoor één medewerker. Er is nu weer een melding over Brugge. Honderdvijftig instapklaare sociale woningen die al jaren zouden leegstaan."

'EXPONENTIËLE VERSPILLING'
In de Bevrjingslaan in Eisdend-Maasmechelen werden twaalf woningen aangeetroffen die al vijf tot negen jaar leegstaan. Voor Willebroek alleen staat de teller op 69 woningen. In Zwijndrecht staat een hele wijk van negentien woningen al drie jaar leeg. In de wijk Otterbeek in Mechelen zijn het er zo'n honderd. Het enige teken van menselijke activiteit is een statige gedenkplaat: "Op 3 oktober 1964 werden door de S.M. De Mechelse Goedkope Woning 40 woningen Otterbeek ingehuldigd in aanwezigheid van de heren Spinoy A., minister,

Onverwijd Niet al het belangwekkende nieuws van deze week haalde de krant

Maandag
Het is nu eindelijk eens berekend, en wel door Roger Heyvaert, de voormalige burgemeester van Meise voor Open Vld. Tel alle pauzes bij elkaar op die rokers nemen om tijdens de wuikuren een sigaretje te gaan roken, en men komt aan twee volle werkdagen per jaar. In de

Dinsdag
Tijdens de gemeenteraadszitting in Mechelen is de oorlog uitgebroken naar aanleiding van een folder waarmee het schepencollege de moslimgemeenschap wou informeren over wat mag en wat niet tijdens het Offerfeest. De folder was vertaald naar het

Arabisch, volgens schepen Ali Salmi (sp.a) om er zeker van te zijn dat de doelgroep werd bereikt. Marc Hendrickx (NVA) sprak een flagranten inbreuk op de taalwet en gaf formeel klacht indienen bij de Vaste Commissie voor

Taaltoezicht. Net voor hij samen met de rest van de oppositie trillend van woede de gemeenteraadszaal verliet, stelde hij nog de vraag of het schepencollege ook gemeentelijke folders gaat vertalen voor "de Assyrische, Poolse of Russische gemeenschap". Volgens Salmi werd al eerder klacht ingediend door Vlaams Belang tegen identieke folders in andere gemeenten en werden die klachten stevast verworpen. Arabische vertaling."

"De officiële folder is in het Nederlands, zoals de taalwetgeving het voorschrijft, we hebben op eigen initiatief gezorgd voor een

Woensdag
Het aantal verkeersdoden in België daalde in 2008 dan misschien voor het eerst in 43 jaar tot onder de duizend, als egel koop je daar niets voor. Op die renonderdelenbe, een website van de Vlaamse overheid. Vogelbescherming en Natuurpunt, worden statistiek bijgehouden van de meest overreden dieren in Vlaanderen. De egel staat onbedreigd op één met 1.244 exemplaren,

Donderdag
De zoon en de dochters van oud-premier Paul Vanden Boeynants kondigden aan dat ze journalist Guy Bouten voor de rechter gaan slepen, nu zijn boek over de Bende van Nijvel in het Frans is vertaald. Volgens *La Dernière Heure* zijn ook de speurders in Charleroi in actie geschooten. Zij kregen van de Brusselse onderzoeksrechter Véronique Laurent de missie om het 863 pagina's dikke boek "te lezen en een lijst op te stellen van fouten en onwaarheden". Christian Vanden Boeynants zegt aan te sturen op een procedure zoals Patrick Lefevère er één aanspande tegen *Het Laatste Nieuws*. De leiding van de krant werd onlangs veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding van 500.000 euro. "Men stuurt aan op censuur", vindt Bouten. "Men wil gevoer voorkomen dat het Franstalige publiek kennis krijgt van de

waarheid." De waarheid achter de 28 doden die de Bende begin de jaren tachtig maakte, is volgens Bouten de zogeheten strategie van de spanning: een extreem rechts complot om de publieke opinie klaar te maken voor een krachtiger, rechtser gezag. Achter de schermen speelde VdB volgens hem een sleutelrol.

Vrijdag
Nergens in Vlaanderen voelen de mensen zich veiliger dan in het leper van Yves Leterme, zo bericht *Het Nieuwsblad* na een rondvaart waarbij de mensen werden aangesproken met: "Voelt u zich wel eens onveilig?" In leper antwoorde slechts 3 procent ja. Na leper kwam Leuven met 3,4 procent. Bezuiden de taalgrens doet Neufchâteau het nog niet iets beter. Slechts 2,3 procent van de mensen voelt zich daar wel eens onveilig. Zorgwekkender zijn de cijfers in Charleroi (16,1 procent), Brussel (13,2) en Luik (11,9).

